

KOLLÁR ÁRPÁD

Műnyelvelés

lenyelveljük
a falról a meszet
a lapról a szavat
a himalája csúcsáról a megdermedt havat
összehordjuk lexik(l)onok könyvtármagányait
lila vágyainkat
(képzavar – breaking news)
a bört lenyúz-
zuk pofánkról
dagadó ereinkből kinyelveljük
a hemoglobint
szóvarázslunk és tárgyteremtünk
kitermeljük kisebbségeinket
(f)elfordulunk szavaink
ragacs lehelletétől
/szószájszag – ó igen/
'mert nyelvünkről már réges-rég lekopott a szőr
sejtjeinket kölcsönadjuk vezérszónokaink génbankjaiba
progresszív szótenyészbikák kitermelését
egyhangúlag támogatandó'
DNSünkben burjánzik
gyógyíthatatlan kórjaink egyetlen
tutibiztos ellenszere
a halál
ezért herceg, ti tiszta szívű hívők
s ti rinocérosz hátát vájkáló békegalambok
parazitát kutató csőrötök éj idején
pontban harmadik kukorékolásunk
előtt egy bokaficamnyival
mikor holdkórosan bolyongunk
WC és hűtőszekrény között

kérlek mormoljon értünk egy szép IÁ-t!

titkaink

mikor a *busmanok nagyfőnöke*
swatch órát kapott ajándékba
egy *angol misszionáriustól*,
ki percre két éve kelt útnak,
hogyan megkeresse a rég elveszett nyelvet,
mit egyetlennek hitt,
a forró *porban forgó kiségyerek*
sorra elfingták magukat egymásután;
de az *acélszívű isten*,
szokásával ellentétben,
nem nevette el magát,
szép, inas bokáján bágyadtan
örvénylett a svájci remekmű;
gunyhójába hívta a *wales-i hajóst*,
és nem beszéltek többé,
csak pillantásaik csörrentek tusakodva;
mikor az a bizonyos *skót hadvezér*
megtért hosszú, meggyötört útjából,
kedvenc dublini kocsmájában
émelyítőn édes hatputtonyost ivott,
a *marhák fő terelője* a gyerekek mellé ült a porba,
hangosan kürtölt 'szépenmegmunkált' fenekük;
azóta azt hiszem több száz év telt el,
mígnem egy fiatal *ír régész*
a *mayák szent papjának* sírjában
három pici nyilacsskát talált,
miután a sírt lefedte
fázni kezdett:
már nem félt a haláltól;
Bárány János rá három napra
adta el a szövetkezetnek
kun-fehértói tanyáját
és beköltözött a városba,
sir fergusonnal ellentétben ő
csak az alföldi borokat szerette,
igaz, én sem járok győnni
mióta kivették gennyésre duzzadt
manduláimat